

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 9Co/70/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2611208346
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 05. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Klepancová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2012:2611208346.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Márie Klepancovej a členiek senátu JUDr. Evy Barcajovej a JUDr. Andrey Moravčíkovej, PhD. v právnej veci navrhovateľa: O. T., trvale bytom D., L. E. XXX, prechodne bytom J., B. XX, proti odporkyni: C. T., bytom J., T. X, o rozvod manželstva a úpravu práv a povinností k maloletej R. T., narodennej XX.XX.XXXX, bytom u odporkyne, zastúpenej kolíznym opatrovníkom: Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Senica, na odvolanie odporkyne proti rozsudku Okresného súdu Senica sp. zn. 11C/119/2011-41 zo dňa 22. novembra 2011 v časti určenia výšky výživného na maloletú R. takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti určenia výšky výživného na maloletú R. T., narodenú XX.XX.XXXX, na čas po rozvode manželstva účastníkov m e n í tak, že otec maloletej je p o v i n n ý prispievať na výživu maloletej vo výške 150 eur mesačne s účinnosťou od 17.01.2012 k rukám matky maloletej do 15. dňa kalendárneho mesiaca vopred.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa rozviedol manželstvo účastníkov konania. Na čas po rozvode maloletú R. zveril do osobnej starostlivosti odporkyne, ktorá ju bude zastupovať a spravovať jej majetok v bežných veciach. Navrhovateľovi uložil povinnosť prispievať na výživu maloletej R. sumou 150 eur mesačne s účinnosťou od právoplatnosti rozsudku. Styk navrhovateľa s maloletou R. neupravil, účastníkom nepriznal právo na náhradu trov konania. V časti úpravy práv a povinností účastníkov konania k maloletej R. na čas po rozvode uviedol, že od júla 2011 je maloletá vo výlučnej faktickej starostlivosti odporkyne. Navštevuje povinnú školskú dochádzku. Je v záujme dieťaťa, aby vzhľadom na situáciu zostalo žiť s odporkyňou. Otec má tiež vytvorené všetky podmienky a osobnostné predpoklady na to, aby mohol zabezpečovať starostlivosť o dieťa osobne. V časti rozhodovania o určení výšky výživného súd prvého stupňa vychádzal z ustanovenia § 63 ods. 1 zákona o rodine. Navrhovateľ je schopný platiť výživné vo výške 150 eur. Súd prvého stupňa poukázal na to, že okrem výživného od navrhovateľa je i odporkyňa povinná podieľať sa na výžive dieťaťa adekvátnou čiastkou primeranou jej príjmu.

Proti tomuto rozsudku súdu prvého stupňa v časti určenia výšky výživného na maloletú R. podala včas odvolanie odporkyňa. Navrhovala v napadnutej časti rozsudok súdu prvého stupňa zmeniť a určiť výživné sumou 200 eur mesačne. Domnievala sa, že výška výživného stanovená súdom prvého stupňa nie je adekvátna všetkým odôvodneným potrebám maloletej v nadväznosti na reálne schopnosti a možnosti otca a jeho faktické príjmy, ako aj výkon osobnej starostlivosti odporkyne o maloletú a výšku jej čistého priemerného mesačného zárobku. Má pochybnosti o vierohodnosti otcom vykazovaných príjmov. Ako jeho bývalá zamestnankyňa vie, že mal a neustále má lukratívne zákazky. S maloletou žije

v J., kde sú vo všeobecnosti zrejme najvyššie ceny výrobkov a služieb v celej Slovenskej republike. Nie je preto možné, aby zo sumy 150 eur mesačne dokázala uspokojiť potreby 7-ročného dieťaťa. Nie je možné, aby záujmy maloletého dieťaťa a jeho právo na slušnú a primeranú životnú úroveň boli potláčané na úkor záujmov a práv otca. Otec od augusta 2011 finančne neprispieva na výživu maloletej. Od mesiaca júl 2011 je maloletá R. vo výlučnej starostlivosti odporkyne. Navrhovala zaviazat' otca maloletej na úhradu výživného už od mesiaca august 2011.

K odvolaniu odporkyne sa vyjadril navrhovateľ. Vyjadroval sa k jednotlivým skutočnostiam, uvádzaným odporkyňou v odvolaní. Venoval sa prehľadu mesačných nákladov na dieťa, ktoré uviedla odporkyňa, a vyjadril sa k jednotlivým položkám. Namietal, že odporkyňa sa úmyselne snaží vykalkulovať neopodstatnené náklady, aby získala na výživnom čo najvyššiu finančnú čiastku.

Krajský súd v Trnave ako súd odvolací po zistení, že odvolanie bolo podané včas, oprávnenou osobou, proti rozhodnutiu, proti ktorému bol tento opravný prostriedok prípustný, preskúmal vec podľa ustan. § 212 ods. 1 a 2 O.s.p., pričom nebol viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 2 písm. a) O.s.p.), prejednal na pojednávaní nariadenom podľa ustan. § 214 ods. 1 O.s.p., na ktorom vypočul rodičov maloletého a kolízneho opatrovníka, doplnil dokazovanie zadovážením príjmov rodičov maloletého, a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvého stupňa v odvolaní napadnutej časti určenia výšky výživného na maloletú je potrebné zmeniť. Senát odvolacieho súdu rozhodol pomerom hlasov 3:0.

Rodičovské práva a povinnosti patria obom rodičom od narodenia dieťaťa až do jeho plnoletosti okrem prípadov uvedených v zákone. Zákon predpokladá, že sa obaja rodičia pri výkone rodičovských práv a povinností dohodnú v záujme maloletého dieťaťa. Obom zákon ukladá povinnosť vykonávať tieto práva a povinnosti tak, aby boli v záujme maloletého dieťaťa. Pritom sú rodičia povinní rešpektovať názor dieťaťa s ohľadom na jeho vek a rozumovú a vôľovú vyspelosť.

Základnými pravidlami, ktorými sa pri určovaní výšky výživného riadi súd, sú jednak odôvodnené potreby oprávneného, jednak schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného.

Na strane oprávneného súd skúma jeho skutočné odôvodnené potreby s ohľadom na zákonnú mieru povinnosti podľa druhu vyživovacej povinnosti. Oprávnené potreby nezahŕňajú len stravovanie, ale sú dané širšie: potrebami bytovými, odevnými, zdravotnými, kultúrnymi. Závisia najmä od veku, zdravotného stavu, schopnosti živiť sa sám, schopnosti starať sa o seba a podobne.

Na strane povinného súd prihliada najmä na jeho schopnosti, teda na faktické príjmy, ktoré dosahuje v čase súdneho konania. Prihliada však aj na potencionálne príjmy, teda nielen to, čo povinný skutočne zarobí, ale aj to, čo je objektívne možné, aby zarobil s ohľadom na svoj vek, zdravotný stav, kvalifikáciu, odbornosť, vedomosti, zručnosti, pracovné skúsenosti, situáciu na trhu práce a pod. Skúma taktiež majetkové pomery, ktoré posudzuje komplexne, okruh osôb, ktorým je povinný poskytovať výživné, ako aj počet, druh, výšku a dôvodnosť iných vyživovacích povinností povinného, zárobkové možnosti podľa príjmov z obdobia pred zmenou zamestnania, ak sa preukáže, že sa povinný vzdal bez vážneho dôvodu výhodnejšieho zamestnania alebo zárobku. Rovnako súd posudzuje, ak sa povinný vzdá bez vážneho dôvodu majetkového prospechu, alebo ak povinný na seba berie neprimerané majetkové riziká.

V preskúmanom prípade odvolací súd doplnil dokazovanie zadovážením si prehľadu príjmu matky maloletej za čas do februára 2012, ako aj zadovážením si daňového priznania otca maloletej za rok 2011. Z týchto dôkazov zistil, že matka maloletej dosahovala za čas od októbra 2011 do februára 2012 včítane priemerný mesačný čistý príjem 530,31 eur. Z predloženého daňového priznania otca maloletej odvolací súd zistil, že za rok 2011 základ dane dosiahol sumu 110,32 eur. Zároveň z predloženého daňového priznania zistil celkovú výšku majetku otca, a to dlhodobého hmotného majetku, ako aj zásob, tovaru, pohľadávok, krátkodobého finančného majetku, peňazí a cenín a účtov v bankách. Tento dosiahol celkom za bežné účtovné obdobie roku 2011 sumu 50.353 eur. Záväzky navrhovateľa dosiahli sumu 13.958 eur, keď rozdiel majetku a záväzkov je vo výške 36.395 eur.

V priebehu odvolacieho konania otec maloletej uviedol, že je ochotný a schopný platiť sumu, ktorú určil súd prvého stupňa na výživné, teda sumu 150 eur mesačne, ktorú aj riadne od januára 2012 platí. Túto okolnosť potvrdila aj matka maloletej.

Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozhodnutia a obsahu spisového materiálu dospel k záveru, že súd prvého stupňa zistil v potrebnom rozsahu skutkový stav, na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam a vec i správne právne posúdil, svoje rozhodnutie náležite odôvodnil. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s rozhodnutím súdu prvého stupňa v napadnutej časti a jeho odôvodnením a v podrobnostiach na neho poukazuje.

Z týchto dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zmenil podľa ustan. § 220 O.s.p.. V podstate ide o potvrdenie rozhodnutia súdu prvého stupňa v napadnutej časti, keďže odvolací súd len doplnil termín účinnosti určenia výšky výživného na maloletú a začiatok povinnosti navrhovateľa platiť výživné.

Úprava práv a povinností rodičov voči maloleťmu dieťaťu je spojená zo zákona s rozvodom manželstva rodičov a účinnosť začiatku povinnosti platiť výživné sa odvíja od nadobudnutia právoplatnosti rozsudku o rozvode manželstva rodičov. Rozsudok súdu prvého stupňa v časti rozvodu manželstva rodičov maloletej nadobudol právoplatnosť dňom 17.01.2012 a týmto dňom nastala účinnosť vyživovacej povinnosti navrhovateľa voči maloletej.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ustanovenia § 224 ods. 1 O.s.p. s použitím ustanovenia § 146 ods. 1 písm. a) O.s.p.

Poučenie:

Tento rozsudok nemožno napadnúť odvolaním.